Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486]
Seite 169

spēalem habuit deuotōem ⁊ locū vbi cor/
pus meū quiescit sedula deuotōe visitauit
⁊ iō vei eū in hora exitus sui visitare. Et ec
ce quidā albati totā domū īpleuerūt quibꝫ
ait marcus quare hic venistis Et illi. vt isti
us aīam in conspcū dn̄i pn̄tem⁹. Euigilās
āt p̄dictus frater ꝑ priore dom⁹ a q̄ ego ista
audiui misit ꝯtinuo. ⁊ oīa que viderat sibi
recitans cū multo gaudio feliciter in domi
no obdormiuit. De scō marcelliō papa

Marcellin⁹ ānis nouē ⁊ mēsibꝫ qua
tuor romanā ecc̄iam rexit: hic ius/
su diocleciani ⁊ maximiani capit̄
⁊ ad sacrificandū adducit̄. Cū āt nō assen
tiret ⁊ ex hoc diuersa tormētoꝝ genera su/
stinere deberet metu passionis duo grana ī
censi in sacrificio posuit. Nūc magna ī fide
liū adest leticia: sꝫ fideles ingens tristicia ꝑ
cussit. Veruntn̄ infirmato capite forciora
mēbra resurgūt ⁊ minas principū ꝑuipen/
dūt. Nūc fideles ad summū pontifice cōue
niūt ⁊ ipm̄ plimū redarguūt. q̄d ille cernēs
in ꝯsilio epoꝝ se supposuit iudicādum. Ad
quē illi. Absit vt summ⁹ pontifex ab aliquo
iudicet̄. sꝫ tu in te collige cām tuā ⁊ ꝓprio
ore te diiudica. Ipē āt iā penitēs plimuꝫ ī
gemuit ⁊ seipm̄ deposuit sꝫ tn̄ oīs turba eū
reelegit. Q̄d cesares audiētes ipm̄ iteruꝫ
capi fecerunt. ⁊ dū nullatenus sacrificare
vellet eum decapitari mādauerunt. ⁊ iteꝝ
creuit furor hostil̄ vt infra mēsem decē sep/
tem milia xp̄ianoꝝ ꝑimerent̄. Marcellin⁹
āt dum decapitari deberet se xp̄iana sepul/
tura indignū asseruit. ⁊ iō oēs qui ipm̄ se/
pelire presumerēt excōicauit. quaꝓpter cor
pus eius tribꝫ diebꝫ remansit insepultum
post hoc btūs petrus apl̄s marcello succes
sore scī marcellini appuit d. Fr̄ Marcelle
quare nō sepelis me. Cui ille. Nōne sepul/
tus es dn̄e. Cui apl̄s. Me insepultū repu
to q̄diu marcellinū insepultū videro Cui
ille. Nōne dn̄e nosti q2 oēs qui ipm̄ sepeli/
rent anathematizauit. Cui petrus. Nonne
scriptū est. q2 qui se humiliat exaltabit̄ vn̄
hoc attendere debuisti. Vade ergo ⁊ ipsuꝫ

ad pedes meos sepelias. qui statim iuit. ⁊
iussa ladabiliter compleuit

De nomine sancti Vitalis

Vitalis quasi viuēs talis. q2 talis vi/
uebat exterius in c pere qualis erat ī
tus in corde. Vel vitalis a vita. vel vitalis
vi tuens alis. i. vi tuens se alis virtutum.
Ipē enī fuit tanq̄ꝫ vnū de aīalibꝫ dei q̄ vi
dit Ezechiel hn̄s in se quatuor alas. s. alaꝫ
spei qua volauit in celū. alam amoris: qua
volauit in deū. alā timoris qua volauit ī in
fernū. alā cognitōis qua volauit in seipsuꝫ
Ei⁹ passio in li. Geruasii ⁊ ꝓthasii reperta
fuisse putatur. De sancto Vitali

Vitalis miles cō
sularis ex valeria vxore geruasiū
⁊ ꝓthasiū genuit: Hic cū paulino iudice
Rauennā ingressus cum quendā ibi xp̄ia
nū medicū noīe vrsianū post multa tormē
torū genera iussum decollari videret ⁊ ille
medicus nimiū expauisset: exclamauit ad
eum scūs Vitalis. Noli frater vrsiane me
dice qui alios curare consueuisti teipsum
morte eterna occidere. ⁊ qui ad palmā per
multas passiones venisti noli coronā amit
tere tibi a deo prepatam. Q̄d vrsian⁹ audi
ens confortatus est de pauore suo penitēs
martiriū libenter accepit. Btūs āt Vitalis
eum honorifice sepeliri fecit. ⁊ post hoc ad
Paulinum dominū suum vltra venire cō
tempsit. Ille vero nimiū indignatus. tum
quia ad se venire noluit. tum quia vrsianū
sacrificare volentem retraxit. tum quia se
christianū eē ostendit iussit eum in eculeū
leuari. Cui sanctus vitalis. Stultissimus
es si me putas decipere: qui alios semper
studui liberare. Et ait Paulinus ministris.
Ducite eum ad palmā. ⁊ si sacrificare no/
luerit: fouem profundissimam donec per/
ueniatis ad aquam ibidem facite. ⁊ ibi eū
viuū ⁊ supinum sepelite. Quod ⁊ fecerūt.
⁊ beatum Vitalem ibidem viuū sepelierūt.
Circa annū domini. lvii. sub Nerone. Ha

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0168
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG